

КЪРТ ВОНЕГЪТ ДОБРИ РАКЕТИ, ДОБРИ МАНИЕРИ, ЛЕКА НОЩ

Превод от английски: Владимир Германов, 2000

chitanka.info

В гимназията, в Индианаполис, учех с едно хубаво момиче на име Барбара Мастърс. Баща ѝ беше очен лекар в нашия град. Сега е жена на министъра на отбраната.

Наскоро в Индианаполис обядвах с друг човек, който я познаваше от училище. Той говореше с акцента на местните богаташи, което наподобява рязане на галванизирана ламарина с ножовка. Каза ми следното:

— Когато човек стане на нашата възраст, изведнъж си дава сметка, че го управляват хора, с които е ходил на училище.

За момент млъкна притеснено, после продължи:

— Изведнъж разбираш, че животът не е нищо повече от гимназия. В гимназията се правиш на глупак, после отиваш в колежа и научаваш как е трябвало да се държиш в гимназията, после излизаш в истинския живот, който, както се оказва, е нова гимназия — с дежурни по клас, мажоретки и всичко останало. Ричард Никсън... — започна той и пак млъкна. Нямаше проблем да си представим, че сме били съученици и с него.

— Такъв оптимист, така цъфтящ от душевно здраве — добавих аз.

Сега живея на Кейп Код и по пътя към дома от Индианаполис, прочетох една статия от доктор Ърнест Дж. Стърнглас в септемврийския брой на „Ескуайър“. Доктор Стърнглас, професор по радиофизика в Университета на Питсбърг, обещавахе, че ако противоракетната система на господин Никсън и господин Леърд някога влезе в действие, децата, родени след това (навсякъде), ще умират от вродени дефекти, преди да пораснат достатъчно, за да се възпроизвеждат.

И отново се зачудих на веселостта на нашите лидери — хора на моята възраст. Те призоваваха да се създаде нещо като машина за предизвикване на Второто пришествие, но продължаваха да се усмихват. Всичко си е както трябва.

* * *

Господин и госпожа Леърд и аз, между другото, завършихме гимназия през 1940 година. Тогава видяхме и първите си некролози —

в годишника на училището.

На едно парти преди няколко години един приятел от Индиана ми каза, че госпожа Леърд чете книгите ми и ги харесва. Била казала, също така, че трябва да ѝ се обадя, ако някога отида във Вашингтон. Това ми се видя много щуро. Аз съм пацифист. Смятам, че повечето американски оръжия са жестоко нелепи. Най-новата ми книга беше за абсолютно тъжните неща, които са се случили и на невъоръжените човешки същества, когато нашите бомбардировачи са изпълнявали техническите си задачи в небето.

* * *

След това си спомних гимназията обаче, където се учехме да зачитаме мненията на останалите — без значение какви са тези мнения. Научихме как да бъдем безотказно дружелюбни — да се усмихваме. Значи, би могло да се очаква, че министърът на отбраната ще бъде дружелюбен, въпреки пацифизма ми и всичко останало, и би могло да се очаква, че аз ще бъда дружелюбен, въпреки края на света и всичко останало.

Така или иначе, оказах се във Вашингтон миналия юни, така че оставих дружелюбно послание за госпожа Леърд в кабинета на съпруга ѝ в Пентагона. Казах, че ще бъда в хотел „Шератън“ три дни. Не получих отговор. Може би предполагаемият възторг на госпожа Леърд от книгите ми е бил фалшив.

Честна дума — ако семейство Леърд ме бе поканило у дома си, щях да се усмихвам и да се усмихвам. Щях да разбирам, че системата на отбраната прави това, което трябва да прави, независимо колко е самоубийствено. Щях да се съглася, след като изслушам другата страна, че дори за планетите има по-лоши неща от смъртта. Преди да си тръгна, щях да благодаря на домакините си за приятно прекараното време. Щях да кажа:

— Съжалявам единствено, че жена ми няма как да е тук. Много би се радвала.

Щях да благодаря и на Бога, че наоколо няма представители на младото поколение. В училище вече не ги учат на добри маниери. Ако се запознаят с човек, който препоръчва да се направи устройство,

което да убие всички деца, навсякъде, те няма да се усмихват. Ще настръхнат от омраза, което е невъзпитано.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.